

Protestants Marken

Jaargang 2, nummer : 8

verschijnt wekelijks

Zaterdag 23 februari 2008

Kerkdiensten voor : *zondag 24 februari 2008*

10.00 uur

Vierde Lijdenszondag

Ds. J. Pronk

Samen op Weg dienst in de Patmoskerk

Intochtslied: Gezang 300: 1 en 2

Crèche: Anja van Altena en Mireille van Veen

Kindernevendienst: Nathanja Moenis en Marieke Schipper

Collecte is bestemd voor het Leger des Heils

Deur collecte voor beide kerken

Na de dienst is er koffiedrinken in de hal van de kerk
(Z + E cie)

12.00 uur

Tienerdienst in de Patmoskerk

Kerkdienst Hervormde Gemeente:

17.00 uur

Ds. J. Pronk

Intochtslied: Gezang 300: 1 en 2

Eerste collecte: de Diaconie

Tweede collecte: onze Hervormde Gemeente

Dagelijkse schriftlezingen

Zo	24 februari	Johannes 4: 1-15
Ma	25 februari	Johannes 4: 16-30
Di	26 februari	Johannes 4: 31-42
Wo	27 februari	Psalm 9: 1-11
Do	28 februari	Psalm 9: 12-21
Vr	29 februari	Nehemia 3: 33-38
Za	1 maart	Nehemia 4: 1-8

Overdenking

Daarom zeg ik je, haar zonden zijn haar vergeven, al waren het er vele, want ze heeft veel liefde betoond, maar wie weinig wordt vergeven, betoont weinig liefde - Lucas 7: 47

Jezus is bij Simon, de farizeeër genodigd. Volgens vers 49 van dit Schriftgedeelte was Hij niet de enige maar waren er meer tafelgenoten. Men had wellicht een grote kamer voor zoiets nodig, want men lag aan, d.w.z. men gebruikte in Israël toen de maaltijd liggend. Tijdens zo'n maaltijd werden er meestal gesprekken gevoerd, en waar kan het anders over gaan tussen farizeeën en schriftgeleerden dan over de wet en de toepassing in het dagelijks leven. De heren theologen wisten precies hoe dat allemaal moest. Wet op wet, regel op regel. Omdat Jezus deze keer ook was uitgenodigd, kon men Hem in besloten kring eens goed aan de tand voelen.

Maar dan is er plotseling een incident. Er dient zich zomaar een vrouw aan. Zij is niet van onbesproken gedrag. In de ogen van de leraars een zondares, die men met het vingertje na kon wijzen. Ze gaat staan bij de rustbank waar Jezus op ligt en breekt in tranen uit. Ze voelt zich schuldig tegenover Jezus, haar Heer. De voeten van Jezus worden nat door haar tranen, ze maakt haar haren los en droogt Jezus voeten af. Ze haalt een kruik tevoorschijn met kostbare geurige olie, breekt de hals eraf en giet het dure spul over Jezus voeten, kust ze en wrijft zijn voeten er mee in. Wat een vertoning en verkwisting, en dat tijdens een maaltijd! Simon heeft z'n conclusie al getrokken. Jezus is de profeet niet, want dan had Hij geweten wat voor vrouw dit was.

Er zal gerust een pijnlijke stilte gevallen zijn, maar Jezus neemt nu de leiding in handen. Simon, ik heb u iets te zeggen. Er is een schuldeiser die twee schuldenaars had. De een was hem 500 denarie schuldig, de ander 50. Als beiden niet in staat zijn om te betalen, scheldt hij de schulden kwijt. Wie van de twee zal de schuldeiser het meest dankbaar zijn. Simon antwoordt voorzichtig. Ik veronderstel degene aan wie hij het grootste bedrag heeft kwijtgescholden. Dat is juist geantwoord. Simon krijgt een tien met een griffel. Maar nu keert Jezus zich om naar de vrouw, en vroeg aan Simon: Zie je deze vrouw. Ik ben in jouw huis te gast en je hebt geen water voor mijn voeten gegeven, maar zij heeft mijn voeten met haar tranen nat gemaakt en met haar haar afgedroogd.

Jij hebt mij niet begroet met een kus maar zij heeft onophoudelijk mijn voeten gekust. Jij hebt mijn hoofd niet met olie ingewreven, maar zij heeft met geurige olie mijn voeten ingewreven. Daarom zeg ik je, haar zonden zijn haar vergeven al waren zij vele, want ze heeft veel liefde betoond, maar wie weinig wordt vergeven betoont ook weinig liefde.

Toen zei Hij tegen haar: Uw zonden zijn u vergeven. Een nieuwe discussiepunt voor de farizeeën. Wie is Hij die zelf zonden vergeeft. Ze zijn er bepaald niet uitgekomen, want Hij die het recht had de zonden te vergeven, is mede door het kille wettisme van mensen aan het kruis genageld waar Hij onze zonden op zich nam, en onze schuld gedragen heeft.

De heren theologen met al hun kennis van de wet zijn zo kil en gierig in de liefde. Ze zien niet wat hun grote zonde is en verstaan niet dat ze veel vergeving nodig hebben. En deze vrouw met een slecht verleden toont, en begrijpt hoeveel haar kwijtgescholden is.

Begrijpen wij het met haar?

Jan Vlasbloem

Voorbede

1. Voor de catechisatie en belijdeniscatechisatie. Heer leidt hen door Uw Woord en zegen hen.
2. Voor allen die treuren, Heer wil hen troosten en sterken.
3. Voor onze Koningin en geheel haar huis, Heer wij danken U voor al het goede dat wij als volk in haar hebben ontvangen. Heer wij vragen Uw zegen over hen allen.
4. Voor de mensen in de kracht van hun leven, dat zij het Woord van de Prediker mogen volgen, gedenk Uw Schepper in de dagen Uwer Jongelingschap, Heer sterk en zegen hun.
5. Voor de Jeugd, Heer blijf ze toch trekken met de koorden van Uw liefde.
6. Voor de zieken thuis of in het ziekenhuis, Heer wil hun sterken.
7. Voor uw volk Israël en de omringende volken, Heer dat ze de vrede zoeken.

L. Kes-Schouten

Collecten Hervormde Kerk

Zondag 17 februari 2008

De eerste collecte bestemd voor het Project van de Waterlandse Gemeente € 104,50

De tweede collecte bestemd voor onze Hervormde Gemeente € 153,92

Collecten Patmoskerk

Zondag 17 februari 2008

Collecte bestemd voor de Kerk € 288,16

Kienen 15 februari 2008 € 283,00

Agenda 24 februari t/m 1 maart 2008

Maandag 25 februari 20.00 uur Marcantat Patmoskerk

Geen jeugdwerk activiteiten i.v.m. voorjaarsvacantie

Opgaven voor deze agenda via tel. 601263

Rooster Kerkrentmeesters Patmoskerk

Maart: Piet Boes en Freek Visser

Lieve familie, buren, vrienden en kennissen

Langs deze weg willen wij jullie hartelijk bedanken voor de vele giften, bloemen, kaarten, cadeaus, noem maar op, het heeft ons 50 jarig huwelijk onvergetelijk gemaakt. Nogmaals heel, heel veel dank. Het was geweldig.

Jaap en Aaltje Boneveld-Visser

Bij de kerkdiensten

Zondag is het de vierde Lijdenszondag. Dan houden we een gezamenlijke dienst in de Patmoskerk. In de verkondiging overdenken wij Johannes 18: 39 – 40: Over Barabbas, de man in wiens plaats Jezus werd gekruisigd.

In de middagdienst in de Hervormde Kerk horen we naar Johannes 18: 28 -38: het gesprek van Jezus met Pilatus.

ds J. Pronk

Catechisatie Hervormde Pastorie

In verband met de voorjaarsvakantie is er op dinsdag 26 februari geen catechisatie in de Hervormde Pastorie, Akkerstraat 16.

Adreswijziging

Mw G. de Loor – Uithuisje van IJsselmeerweg 76 naar Hoogkamplaan 29

Giften

Ontvangen op huisbezoek drie giften van € 20,-- voor de Hervormde Gemeente. Hartelijk dank.

De Zendingscollecte

Roept uit aan alle stranden,
verbreidt van oord tot oord,
verkondigt alle landen
het Evangeliewoord!

Roept uit de Heer der heren
als aller volken vriend!
De volken moeten leren
wat tot hun vrede dient!

In de week van 24 februari – 3 maart wordt de Voorjaarszendingscollecte gehouden van onze kerk. In heel Nederland en ook op Marken wordt dan uw bijdrage gevraagd voor het werk van de zending. Dan blijkt hoeveel het evangelie ons waard is. Als wijzelf het evangelie als een rijkdom in ons leven ervaren, dan spreekt het vanzelf, dat wij willen dat anderen in dezelfde rijkdom van het geloof delen. En daarom willen wij die kerken en groepen, die zich daarvoor inzetten over de hele wereld, helpen. Met onze voorbede, met menskracht en met financiële middelen.

Marken heeft een goede naam wat betreft het geven voor de zending. Laten we dat zo houden en ook deze voorjaarszendingscollecte goed gedenken.

In het zendingszakje kunt u uw bijdrage geven. En het zendingszakje wordt bij u opgehaald door de mensen van de zendingscommissie.

Wij vragen u: geef blijmoedig, geef gul!

De Hervormde Zendingscommissie

Bij de diensten

Zondag 24 februari is er een gezamenlijke dienst in de Patmoskerk waar ds. Pronk voor zal gaan. In deze dienst zult u weer het liedboek mee moeten nemen omdat de liederen niet op de beamer gezet worden omdat wij met vakantie zijn. Volgende week donderdag zijn we weer terug.

Met een hartelijke groet,
Ds. Werner Gugler

De Zending

Op de tafel in mijn studeerkamer waaraan de catechisanten zitten, staan altijd twee groene collectebussen. Het zijn oude bussen. Ze werden al gebruikt toen er nog catechisatie gegeven werd in Gebouw Hoog. Twee bussen zijn het. En de catechisanten stoppen trouw hun bijdrage in allebei de bussen.

Op de eerste catechisatie avond wordt uitgelegd, waar het geld heengaat, wat de catechisanten in de bussen doen. Het ene doel is gemakkelijk te begrijpen. Dat is voor de kerk. Ja, alles heeft geld nodig. Dus ook de kerk. Anders houdt de kerk op. En dat willen we niet.

Maar het andere doel is voor de catechisanten wat moeilijker te begrijpen. Want het andere doel is de zending. En wat is zending nou ook al weer? Vaak wordt gedacht dat zending is: het geld geven om stakkerige mensen in de derde wereld te helpen. Arme mensen krijgen brood om te eten, kleren om te dragen enzovoort. Maar dat is het niet helemaal. Want het helpen van arme mensen in ontwikkelingslanden valt meer onder het Werelddiaconaat. Ook nuttig, ook belangrijk. Maar het is geen zending.

Zending gaat even dieper. Want bij zending gaat het erom, dat alle mensen te horen krijgen van de Here Jezus. Dat alle mensen door het geloof een kind van God mogen zijn. Zoals Jezus zijn discipelen heeft uitgezonden naar alle volken om het evangelie te verkondigen, zo hebben de kerken nog altijd de opdracht om het evangelie in de hele wereld bekend te maken. De mensen die er echt op uittrekken naar andere landen, noemen we zendelingen. Ze worden uitgezonden door de Heer. En de mensen die aan het thuisfront achterblijven, zullen deze zendelingen helpen met hun voorbede en met hun gaven.

Nu hebben zich ook in het denken over de zending ontwikkelingen voorgedaan.

Het begon met de tijd van de pioniers. Westerse zendingsarbeiders trokken naar heidense landen en gingen daar van Jezus vertellen. Het waren mensen met een geweldige inzet. Soms zagen ze vruchten van hun werk en kwamen veel mensen tot geloof in Christus de Heer. Soms ook was er weinig vrucht. Bekend is het verhaal van die zending die een leven lang gewerkt had op een eiland in Indonesië en toen hij daar stierf, was er nog niemand tot geloof gekomen. Maar de mensen daar waren zo onder de indruk van deze man, dat ze zeiden: Als die man onder zulke moeilijke omstandigheden toch vol kan houden in het geloof, dan moet die Heer van hem toch het dienen waard zijn. En op de dag van zijn begrafenis wilden velen christen worden. Zo zijn in bijna alle landen van de wereld kerken ontstaan. Soms zijn het grote kerken geworden met veel mensen die erbij horen. En soms zijn het kleine kerken temidden van een meerderheid die andere godsdiensten aanhangen.

Maar de tijd van de zendingspioniers is nu wel voorbij. Het Westen, dat zoveel zendelingen uitgestuurd heeft, is nu niet meer zo christelijk als toen. Neem alleen Nederland maar. Vroeger hoorde iedereen bij een christelijke kerk. En nu is het nog maar een minderheid van onze bevolking, die zich christen noemt. De meeste mensen in Nederland zijn onkerkelijk. En dat betekent dat Nederland ook zendingsland is geworden. In een stad als Amsterdam gaan meer zwarte mensen naar de kerk dan witte mensen. En dat betekent, dat wij mensen elkaar nodig hebben. We kunnen van elkaar leren. Nog altijd gaan mensen uit Nederland naar andere landen toe om daar de kerken te helpen bij de opleiding van dominees bijvoorbeeld. En wij hier in Nederland kunnen van de kerken daar weer leren, hoe het is om als kerk in een minderheidspositie te zijn. Hoe kun je gelovig zijn in een wereld, die steeds minder boodschap aan Jezus lijkt te hebben? Hoe kun je dan toch volhouden in geloof, hoop en liefde? Van éénrichtingsverkeer is het nu tweerichtingsverkeer geworden. En zo is zending geworden het helpen van elkaar in de dienst van het evangelie. En aan het helpen van elkaar geeft God zijn zegen.

ds J. Pronk

De grote stille knecht

Frederik is gestorven. Zijn vrouw belde mij op in de vroege morgen. Het bericht kwam niet als een donderslag bij heldere hemel, maar toch was ik danig van slag. Allerlei donkere wolken pakten zich samen rondom Frederiks gezondheid, maar toch brak de zon een beetje door. Die bewuste morgen, bij zonsopgang, doofde het levenslicht van Frederik. Eigenlijk konden we hem niet missen. Hij was een toonbeeld van trouw en toewijding, van eenvoud en bescheidenheid. In de kring van zijn gezin, van zijn familie, ook in die van de gemeente. Je deed nooit tevergeefs een beroep op hem. Vaak was hij de vraag al voor, omdat hij wist wat nodig was. Dat vatte hij op als een appèl op wat ook hem te doen stond. Frederik was geen prater. In de vaart, het vuur van gesprekken over beleidszaken in en voor de gemeente, hoorde hij alles stilletjes aan. Hij deed er niet hooghartig over, maar ik wist dat zijn hart niet warm werd van al die prachtige verhalen. Hij had in zijn leven misschien al te veel gehoord en wist dat aan de basis van het mensenleven, ook van de samenleving, het schijnbaar gewone hand- en huiswerk lag en ligt.

Boerenzoon

Frederik was een boerenzoon, een echte Geldersman. Hij was groot van gestalte. Hij was ook groot in de dingen die wezenlijk zijn voor het leven. Toen zijn vrouw en hij nog jong waren, hebben ze een kind verloren. Hij praatte er zelden over. Maar voor hem en zijn vrouw betekende het wel een omslag in hun leven. Vanaf die tijd wilden ze alleen maar doen wat God op hun weg bracht. En toen hij gevraagd werd om ambtsdrager te worden in onze gemeente, zijn ze samen in gebed gegaan. En in volle vrijmoedigheid kon hij zijn jawoord geven, de eerste keer jaren geleden. Vanaf die tijd was het voor Frederik kerkenraad in en kerkenraad uit. Steeds als er een beroep op hem gedaan werd, was hij bereid. Hij ging stil en geruisloos zijn gang. Ik heb hem nooit een kwaad woord over anderen horen zeggen. Frederik zou heel veel dingen kunnen vertellen. In de oorlog maakte hij vreselijke dingen mee, die littekens sloegen, levenslang. Hij kon er niet over praten. Zij zijn te erg voor woorden. Kletsen deed hij niet. Wat bleef er anders over dan stil zijn?

Knecht

Frederik was ook knecht, dienstbaar op allerlei gebied. Naar de mensen toe, naar de dieren, naar alles wat is en leeft. Waar haalde hij de energie vandaan om zó te leven? Het is een kwestie van karakter: wat je van huis uit hebt meegekregen. Het is wellicht nog meer een kwestie van genade. Frederik was altijd present in de eredienst. Keurig verzorgd, netjes gekleed. Hij ging, naar zijn overtuiging, op audiëntie bij de Koning bij uitstek, de Here God. Hij luisterde intens, dronk de woorden in, zong van harte mee. Dat laatste gebeurde niet zonder tranen, maar hij wist zich van Hogerhand gekend, aanvaard, bemind.

Levenslang

Frederik is heengegaan. Naar de Here God toe, in wiens hoede hij geborgen was, levenslang en nog verder. En wij gaan verder met een stukje heimwee in ons hart, zoals Ida Gerhardt verwoordde:

Langzaam zie ik hen gaan
die ik nog bij mij had,
de bocht om van het pad.
Wat goud doorschenen stof
dan wordt het in de hof
nog stiller dan voorheen.
De liefsten. Eén voor één.

G.W. Marchal in "Confessioneel"

De Ziekenboeg

Verpleeghuis Novawhere, prof. mr. P.J. Oudlaan 1, 1444 HT Purmerend
Afd. Revalidatie: mw A. van Altena – van Altena, Hoogkamplaan 35